

JOSEP GOMIS: «EN MENYS DE DOS ANYS CATALUNYA POT SER PROVÍNCIA ÚNICA»

Cauen les províncies

El consell executiu de la Generalitat de Catalunya ha elaborat una proposta de llei orgànica que preveu la integració en un de sol dels límits de les actuals províncies de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida i, com a conseqüència, la dissolució de les Diputacions. A l'administració perifèrica de l'estat a Catalunya, la proposta li exigeix profundes reformes.

Josep-M. Pasqual

—**¿Per què una proposta de llei orgànica per a la conversió de Catalunya en província única?**

—Perquè un acord d'un ple del Parlament obligava l'Executiu de la Generalitat que en un termini de noranta dies des de la constitució dels consells comarcals presentés una proposta de província única.

—**Molt bé que ho digui la llei, ¿però per a què servirà la província única?**

—Servirà perquè Catalunya quedi ben racionalitzada en els dos àmbits que hi ha d'haver, el local, amb els ajuntaments i les comarques i el nacional, amb una Generalitat descentralitzada en regions. No parlo de província única a soles, parlo de província única i regions, si no, no tindria sentit.

—**Després de la proposta de llei que vostès —l'Executiu de la Generalitat— han presentat, ¿quin és el timing?**

—Els terminis de temps, els ha de fixar el Parlament; però penso que és bo que aquesta llei i tot el que és la regionalització siguin, si pot ser, unes lleis consensuades. Penso que pot anar per aquest camí. Per les declaracions que han fet els diversos partits veiem que tots estan disposats a participar-hi i això és bo. El *timing* de discussió i debat fins arribar a un acord l'ha de fixar al Parlament, l'Executiu ja ha acomplert, per la seva banda, el compromís que havia de presentar la proposta de llei.

—**Amb el Parlament on Convergència i Unió té majoria absoluta, el ritme podria ser simplement el que marqui aquest grup...**

—És veritat que Convergència i Unió té majoria absoluta, però penso que aquest és un tema que requereix prendre'l molt acuradament, seure i negociar tant com calgui. Així ho ha manifestat ja el portaveu del grup par-

lamentari de CiU, i jo també hi coincideixo.

—**Quant a les lleis d'Ordenació Territorial, tant la majoria de govern com el partit majoritari de l'oposició també deien que tenien voluntat de negociar i al final tots vam veure com va acabar...**

—Bé, llavors jo no era al govern, i parlo pel que em va arribar. Em sembla que el que va espatllar el consens va ser el tema de la Corporació Metropolitana de Barcelona. Potser també, el moment en què es feien aquelles negociacions, un any abans de les eleccions autonòmiques. I també, per la llei electoral de formació dels consells comarcals.

Ara tot és més fàcil. Estem parlant d'un projecte que sempre havia estat assumit per totes les forces catalanes, i que està contemplat a l'Estatut. L'únic que hem de trobar són les formes; quant a filosofia del projecte, el tema de la província única és acceptat gairebé per tothom.

—**Vostè ja sap que la dinàmica de la confrontació política pot fer que no hi hagi consens, encara que no tinguem eleccions a prop. Si això passa, ¿Convergència i Unió pensa imposar finalment la seva majoria?**

—M'agrada ser prudent, tot i així de vegades la vesso. Jo responc a aquestes preguntes de la Conselleria de Governació de la Generalitat, des d'una Institució que és de tots, i no parlo com a militant del meu partit. El que puc dir, però, és que a Convergència també en aquesta ocasió hi ha una gran voluntat de diàleg i de consens per trobar formes d'acostament.

—**Per començar a dialogar, el Partit dels Socialistes ja ha dit que caldrà revisar alguns aspectes de les LOT... ¿Vostès estan disposats a fer-hi alguna modificació?**

—No sé de quins aspectes es parla, però si dins la racionalització que anem fent, comarca, vegueria, província única, es necessita algun retoc de les LOT, i serveix pel bé del conjunt, no ha d'haver-hi inconvenient a fer alguna revisió.

—**La voluntat del govern de la Generalitat és que s'aprovi la proposta presentada per l'Executiu. ¿Quants mesos pot trigar tot el procés?**

—Quan un govern presenta un projecte és perquè hi creu i està disposat a defensar-lo, si no, sempre es busquen excuses. Però aquest és un tema que no té la pressa d'un mes ni de dos. Ens podem prendre temps perquè tothom hi pugui participar.

—**Per molt que el Parlament arribés a aprovar la llei, encara caldria que també l'aprovés el Congrés dels Diputats. ¿Des del Govern de la Generalitat ja s'ha començat a fer alguna gestió paral·lela?**

—No s'ha fet. Jo mateix, potser equivocadament, em manifesto optimista. Crec que si hi ha un acord majoritari o consensuat del Parlament de Catalunya, és molt difícil que les Corts Generals s'hi oposin.

—**No seria el primer acord unànim de del Parlament de Catalunya que és rebutjat a Madrid...**

—En un cas com aquest, constitucional i contemplat per l'Estatut, se'm fa difícil pensar que Madrid s'hi oposi. Sóc optimista.

—**La província única representaria la desaparició de les diputacions, dels governs i governadors civils...**

—Evidentment, tota l'estructura provincial desapareix.

—**Aquesta reducció de quatre províncies a una, ¿minvaria la representativitat de Catalunya a l'estat?**

JOSEP LOSADA

Josep Gomis, conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya.

—Potser caldria fer uns reajustaments en les lleis electorals. Però allò que empeny el Govern de la Generalitat no és que un o altre partit polític surti perjudicat o beneficiat, sinó, sobretot en el cas de la província única, trobar un model de territorialització vàlid i que sempre havia estat una vella aspiració del catalanisme polític.

—Vostè, ¿quan calcula que la província única serà un fet?

—És molt aventurat fer un càlcul. Però, potser en un any i mig o en dos anys, el tema podria quedar resolt.

—*El ministre Almunia, sembla que no ho veu tan clar com vostè. ¿Ha rebut alguna telefonada ja del ministre...?*

—No, no, almenys a mi, no.

—*¿I al president de la Generalitat?*

—Tampoc. Vaja, no em consta.

—*I quan sent que Txiki Benegas diu*

que la província única perjudicarà els gironins, els tarragonins i els lleidatans, ¿què en pensa?

—...¡alça!

—*I quan el mateix Benegas diu que la Generalitat no pot, ¿té dret, només té dret a alterar els límits provincials?*

—Doncs, precisament és el que volem fer, alterar els límits fins a fer estable un sol límit, fins que inclogui tot el país. □